

Camdan Kalem

– DEMİRCİ · 12 Ağustos 2024

CAMDAN KALE-M

Katli vacip bir şehrin bitmeyen ritmine hayıflanırım
Gözyaşımın geçirim
az önce şehirdeydim oysa
Katil karıncalarla sevişir burada bozkır çiçekleri
Yüreğimin orta yerinde idam edilmiş iki çocuk ağlar
Kim çekti bu çocukların ipini
Hesabını verin ölmüş yılların
Yoz bir toplum neyi var edebilir ki
Kitap gibi olmalı mutlak surette her acı
Yaşadıysanız yaşadınız kime ne
Her koyun kendi bacağından
Ne kötü bir benzetme
Sahi
Yaşarken insan mıyız?
Artık taşıyamam aklımın alt ettiği yüreğimi
Kinden başka ne var ki
Bahtiyar oluşum nerde
Unutulmuşluğu talan olmuş bir trajedi geçer şiirimden
Kırpıklarımın uzun ağladıklarım
Bakıp da göremediklerimi bilmem
Sesime sus kaçır bir ikindi vakti
Şimdi vakit gecemi
Ne çok geçmiş güneş şehrimin üstünden
Bu katli hükümlerini hangi müspet geceden geçer
Cismimi kaybettiğim arzular nerede
Camdan kaleler yaparım şehrin orta yerinde
Hadi gelip kırın
Böyle daha kolay kanarım
Üç çığlığa dört sevinç yüklemem denklem yolunu şaşırıyor
Aklımın olmadığını kalbim nasıl taşıyor
Aklı olmayanlar kalpsiz mi yaşıyor
Mat olmuş bir oyun değil ki bu her şey yeniden başlıyor
Doğmakla ölmek bu şehirde aynı şey

Yaşarken her şey mümkün

demir-ci